

ВЗАЄМОДІЯ БІЗНЕСУ З ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ ВЛАДИ НА ЗАСАДАХ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Анотація. Доведено необхідність урахування теоретичних доробок і практичного досвіду розвинутих країн при формуванні ефективної системи взаємодії вітчизняного бізнесу з державними органами влади на засадах соціальної відповідальності.

Аннотация. Доказана необходимость учета теоретических разработок и опыта развитых стран при формировании эффективной системы взаимодействия отечественного бизнеса с государственными органами власти на принципах социальной ответственности.

Annotation. The necessity of considering the theoretical developments and the experience of developed countries in the formation of an effective system of local business interaction with the state authorities on the principles of social responsibility is proved.

Ключові слова: бізнес, влада, соціальна відповідальність.

Досягнення балансу інтересів між бізнесом, державою і суспільством в Україні стає усвідомленою необхідністю. Проте слід констатувати, що до цих пір система взаємодії трьох сторін ще слабо розвинена.

У цьому напрямі працюють такі вчені, як: Б. Данілишин, Ф. Шамхалов, Шохін А. Н. та ін., але досі належним чином не досліджені мотиваційні установки бізнесу та державних органів, не визначені ціннісні орієнтири бізнесменів, не створена методологічна база досліджень. З цих причин формування реальних зв'язків бізнесу з державними органами України на практиці сповільнюється і породжує численні помилки.

Метою цього дослідження є визначення теоретичних основ формування системи взаємодії бізнесу з державними органами влади на засадах соціальної відповідальності.

За останні роки у світовому бізнес-співтоваристві все більшої актуальності набувають питання досягнення соціальної відповідальності і забезпечення професійної етики. Саме тому сучасний менеджмент переходить від концепції тотального управління якістю до соціально орієнтованої концепції управління, яка базується на збільшенні уваги до вимог всіх "зацікавлених сторін" і до збереження навколишнього середовища, тобто на засадах соціальної відповідальності.

Ефективна практика державного управління вимагає розробки ґрунтовних теоретичних положень і рекомендацій. Вивчення наукових підходів, концепцій і моделей соціально орієнтованого управління, які напрацьовані й апробовані в розвинених країнах, є необхідною передумовою цивілізаційних трансформацій вітчизняного бізнесу.

Соціальна відповідальність бізнесу ще називається "корпоративним громадянством". Основні положення цього підходу такі:

бізнес не очікує запрошень, а сам знаходить місце, час і спосіб здійснити соціальні інвестиції, від яких має економічну вигоду;

бізнес знає, які проблеми є найактуальнішими для більшості громадян і вирішує їх;

бізнес залучає людей до вирішення соціальних проблем;

відстоюючи інтереси суспільства, бізнес може піти на конфлікт з державними структурами [1].

Оскільки стабільність суспільства є необхідною умовою ефективного функціонування корпорацій, вони вимушені її забезпечувати. Довгостроковим інтересам бізнесу і корпорацій відповідає розвиток і удосконалення соціального середовища.

Соціальна відповідальність здатна збільшити довіру покупців до продукції, що виробляється, покращити імідж корпорації.

Зараз науковцями формується нова парадигма соціальної відповідальності, яка містить такі складові: корпоративне громадянство, соціальні інвестиції, соціальне партнерство, а поведінку корпорацій можна визначити в трьох аспектах: соціальний обов'язок, соціальна відповідальність і соціальна чуйність [2].

Слід погодитися з думкою американських вчених, які також розробили методологію кількісного виміру соціального ефекту діяльності корпорацій. Вона містить чотири методи:

використання "соціальних індикаторів" для визначення індексу якості життя на основі виміру кількісних параметрів, таких, як умови праці, стан охорони здоров'я та ін.;

оцінка впливу бізнесу на соціальне середовище шляхом складання "соціального звіту" в балансовій формі;

ранжування компаній відповідно до їх соціальної діяльності;

метод управління соціальною програмою, спрямований на розробку системи "розумного" складання бюджету

[3].

Вітчизняним науковцям належить засвоїти уроки формування ефективної системи взаємодії бізнесу (корпорацій), держави і суспільства в розвинутих західних країнах і розробити власну теоретичну, методологічну базу, яка б дозволяла комплексно вирішувати зазначені проблеми з урахуванням економічних, юридичних, соціальних та морально-етичних аспектів.

Таким чином, була доведена необхідність і доцільність розробки теоретичних основ упровадження в практику вітчизняного бізнесу механізму взаємодії з державними органами влади на засадах соціальної відповідальності.

Література: 1. Шохин А. Н. Взаимодействие бизнеса и власти в Европейском Союзе / А. Н. Шохин, Е. А. Королев. – М. : ИД ГУВШЭ, 2008. – 159 с. 2. Данилишин Б. Державно-приватне партнерство – стратегічна форма взаємодії влади і бізнесу [Електронний ресурс] / Б. Данилишин. – Режим доступу : <http://news.yurist-online.com/news/kmu/2>. 3. Шамхалов Ф. Государства и экономика: Власть и бизнес / Ф. Шамхалов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : ЗАО "Экономика", 2005. – 714 с.